

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Oszályozás

Tárgy

028.1

Hely

Idő

"1920"

Személy

Szerző:

Cím: Irodalmi és tudományos
kalauzok.

Forrás:

Vibag

Bp

1920. 2. 6.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Székesfővárosi Házinyomda 1923

— Irodalmi és tudományos kalauzok. Sokszor éreztük hiját annak, hogy akár a komoly studiumok, akár az irodalom terén egy bizonyos rendszer legyen a vezérünk, amely lehetővé tegye a kapkodás, a módszer nélküli munka és olvasás elkerülését. Amíg valaki elviszi odáig, hogy olvasott embernek vallhatja magát vagy annak nevezék. — mily hosszú uton, ponyvák rengegében bukdácsolva és fölösleges fércmunkák betűtengerén átevickélve, juthat el a célig. Normális időkben, amikor a magyar ifjuság még iskolába járt és amikor az ünnepi szünet annyi volt csak, mint ma a munkanap, amikor iskolákat kaszányákká még nem alakítottak át, szünet és spanyol-járvány miatt nem zártak be — sem volt rendszer az ifjuság kiművelődésének vezetésében. Az irodalomtörténeti tanulmányok során átvettük velük ugyan a magyar irodalom standard-műveit, de a világirodalom jeleseinek munkáiból legfeljebb a klasszikus németeket ismerték meg. Ha egy lépéssel tovább akartak nyugat felé haladni, már utvesztőbe kerültek, mert vagy teljesen magukra, vagy pedig üzleti érdekeket szolgáló könyvjegyzékekre voltak utalva, melyek a kiadó cég szempontjából a saját kiadású műveket ajánlották. Így az olvasni és művelődni akaró embernek fölösleges halmaz könyvön kellett magát keresztülrágnia, amíg a célig eljutott. Hogy mily nagy, hiábavaló idő- és munkavesztéséget és sokszor pénzkidrást jelentett ez, — magyarázni nem kell. A háboru előtt a Fővárosi Könyvtár mutatott dicséretes példát a kérdés megoldására, egyes aktuális szakkérdésekre vonatkozó bibliográfiát állítva össze és bocsátva közhasználatra. De ez még nem elég. Ma, amikor az ifjuság művelődése iskolázás nélkül éveken át parlagon hever és amikor a háboru, a blokád, a drágaság miatt korszakos külföldi és hazai művek igen kis számban jelennek meg és csak a régi könyvekre van az olvasóközönség utalva — kétszeresen fontos, hogy a publikum alapos és szabatos tájékoztatót, irodalmi, művészeti és tudományos kalauzt kaphasson kezébe. Miért ne akadjon a számos jeles magyar bibliografus, irodalom- és művészetiörténész

és tudós közül néhány olyan, aki levonva a tanulságot a maga fáradozásaiból — a jövő kutatói és a publikum részére irányjelzőket, útmutatókat tegyen közzé minden tudományág, minden nemzet standard-workjairól! Mennyivel megkönnyítené az olyasni és kutatni akaró munkáját, ha például a francia jelesek kiváló alkotásainak, az angol, német stb. klasszikus és modern tudósok és írók írásainak —, melyeknek elolvasására minden magát műveltnek tartó ember köteles — kész útmutatót kapna kézhez. Ugyanugy minden tudományág, művészetek kutatói és művelői részére készítené volna egy tökéletes kalauzt, amelyből a magát önképző ember felvilágosítást nyerne, hogy mit kell elsőbben olvasnia és milyen út vezet további célja felé? Ezeknek az irányjelző tábláknak, irodalmi, művészeti és tudományos kalauzoknak mindenha óriási jelentősége lett volna, de a kérdés különösen aktuális ma, amikor iskolák, egyetemek zárva és némán huzódnak meg és az olvasóközönség is a régi autorokra van utalva. És a kérdés megoldása méltó feladata lenne a szakembereknek, mert a gyakorlati élet mérhetően hasznót huzhatna belőle. (Dr. Boloár Gyula.)